

N:o 254.

Af herr **R. A. Wawrinsky** i Saltsjöbaden om skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om en allsidig utredning, angående behovet af ändringar i gällande vaccinationsreglemente.

I särskilda motioner, n:o 5 och n:o 97, vid innevarande års riksdag hafva herrar E. O. V. Wawrinsky i Stockholm och P. N. Bosson hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t begära åtgärder för vaccinationstvängets afskaffande eller begränsning och i samband därmed förslag till de bestämmelser, som kunna anses nödiga för allmän säkerhet beträffande ovaccinerade, när epidemi på orten hotar.

Jag anser mig kunna förutsätta, att ingendera af de båda motionärerna med sina förslag afsett, att åtgärder till vaccinationstvängets afskaffande eller begränsning skulle vidtagas, utan att dessförinnan en sakkunnig utredning skett, huruvida sådana åtgärder utan skada för det allmänna kunna beslutas. Och för min egen del är jag, såväl genom de lärdomar om vaccinationens stora nytta såsom skyddsmedel mot koppsmitta, hvilka under mer än 100 år kunnat samlas i Sverige, som ock på grund af den erfarenhet, jag själf, dels såsom praktiserande läkare, dels såsom hälsovårdstjänsteman, förvärfvat under tre olika kopp-epidemier i vårt land, så fullt och fast förvissad om nödvändigheten af vaccinationstvängets bibehållande, därest vi ej småningom skola ånyo komma tillbaka till den för-vaccinatoriska tidens ohyggligheter, att jag, utan tvekan rörande resultatet af en sådan sakkunnig utredning, skulle till och med vara villig att tillstyrka densamma, därest icke redan så otaliga undersökningar i samma syfte på annat håll vidtagits, att jag anser det olämpligt att besvara Kungl. Maj:t med ett dylikt arbete.

Granskar man något närmare de i allmänhet mycket ovederhäftiga

inlägg, som gjorts och allt fortfarande göras mot skyddskoppypningen och vaccinationstvänget, så finner man snart, att dessa anmärkningar egentligen icke träffa själva skyddsmetoden, utan långt oftare, ja nästan alltid de fel, som vidlådt och delvis ännu vidlåda densamma. Såsom allt annat mänskligt, så är nämligen äfven skyddskoppypningen behäftad med sina brister, om dessa också under årens lopp blifvit mer och mer bortarbetade. Hos oss äro dessa brister beklagligen mera framträdande än hos de civiliserade grannfolken, detta uppenbarligen beroende på att vi hafva så gamla föreskrifter rörande vaccinationsväsendet som vaccinationsreglementet af år 1853. I mediet af 1890-talet lyckades visserligen medicinalstyrelsen utverka, att Kungl. Maj:t inför Riksdagen framlade förslag till reformering och förbättrande af vaccinationsväsendet, men såväl 1897 som 1898 afslog Riksdagen detta förslag, hvarför vårt vaccinationsväsende alltjämt befinner sig i ungefär samma otidsenliga skick som förut.

Då jag är öfvertygad om att mycket af det klander, som nu riktas mot vaccinationen och vaccinationstvänget, skulle tystna af sig själf, därest de brister, som senare tidens erfarenhet bragt i ljuset och hvilka brister ännu finnas kvar i vårt vaccinationsreglemente, blefve undanröjda, synes mig hufvudvikten böra läggas på bortarbetandet af dessa brister. Att närmare ingå på beskaffenheten af desamma, torde förnärvarande vara onödigt, då de finnas framhållna i Kungl. Maj:ts proposition till 1897 års Riksdag med förslag till förordning angående skyddskoppypningen i riket. Dessutom anhåller jag att till vederbörande utskott få såsom bilaga öfverlämna en tryckt afskrift af medicinalstyrelsens utförligt motiverade förslag till nytt vaccinationsreglemente, ingifvet till Kungl. Maj:t den 8 juni 1894.

Skulle Riksdagen lika med mig finna önskligt, att våra nuvarande föreskrifter rörande vaccinationsväsendet blefve af särskildt sakkunniga personer underkastade en granskning och reformering, synes mig intet hinder böra förefinnas, att icke äfven den af herrar E. O. V. Wavrinsky och P. N. Bosson väckta och här ofvan berörda frågan blefve hänskjuten till samma personer för utredning, ehuru den ensam för sig icke torde befinna sig i det läge, att den erfordrar en sådan åtgärd, som af nämnde motionärer ifrågasatts.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra, får jag härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om åstadkommandet af en *allsidig* utredning

rörande behovet af ändringar i nu gällande föreskrifter rörande skyddskoppymningen i riket, samt att Kungl. Maj:t därefter ville till Riksdagen inkomma med de förslag, hvartill denna utredning må kunna föranleda.

Stockholm den 9 mars 1908.

R. A. Wawrinsky.
